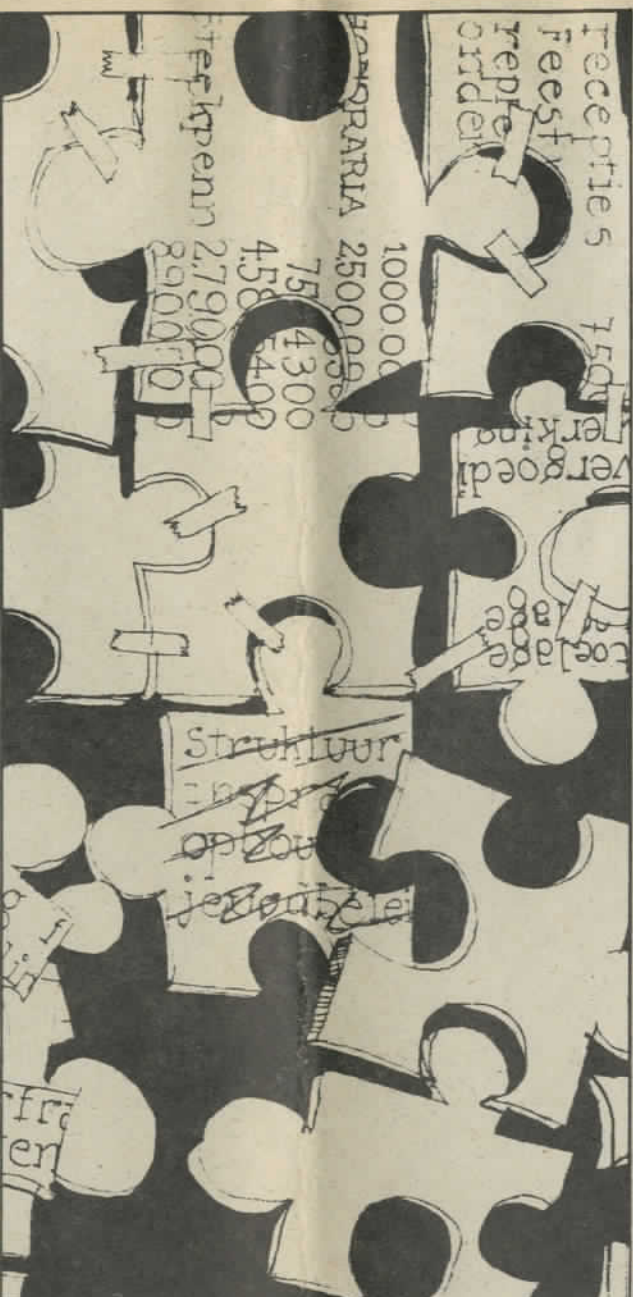

1980 jaargang 3 - nr 1 maandelijks -

20 Fr

MET DUIZENDEN STUKJES

vervolg blz 6

VAN DUIZENDEN FRANK

DRIE WOONERVEN IN DE DE MUSSENBUURT?

hier het deksel van de dampende pot even op.

vervolg blz 12

DEEN GEMEENTEPRAAT

and the show must go on

Op maandag 17 dec. zat het Dillepaard zoals gewoonlijk weer klaar voor de grote show in de gotische zaal van het stadhuis. Je weet zo hoe het zal verlopen en hoe er zal beslist worden. Het College maakt de ontwerpen klaar en legt die 'pro forma' voor aan de andere raadsleden. De meerderheid van stemmen hebben ze altijd. De beslissingen blijven dus ongewijzigd. De oppositie kan hier en daar een vraagje stellen of nu en dan es te keer gaan om dan tot slot te zien dat de plannen van de meerderheid het halen. Zielig. Achteraan zit de pers met velen aan een klein tafeltje en hier en daar nog wat publiek.

leuven een openlucht museum

Vanaf 1 jan '80 verleent de stad nu ook toelagen voor het herstellen van waardevolle gebouwen dit tot een maximum bedrag van 300.000 fr. per gebouw. Ook geen klein bedragje om zo maar in privé handen te geven. Vanuit de cvp-fractie werd dit initiatief -o.m. door 'sociale woningbouw' Frans Verlinden- uiteraard sterk toegejuicht. Verlinden wist van geen ophouden en verwees naar Brugge waar dergelijk reglement toch zo'n succes had gekend. Inderdaad, Verlinden, Brugge is zo mooi geworden dat het voor heel wat oorspronkelijke bewoners onbetaalbaarder werd om er te blijven wonen. Van Ifterbeek vroeg zich af hoe men deze dossiers zou aanpakken en op welke basis het geld zou verdeeld worden. Hij dringt er op aan dat de Commissie Ruimtelijke Ordening dit alles op de voet zou volgen. Van Mellaert (BSP) vond het eveneens een gelukkig initiatief maar vraagt zware voorwaarden. Opvallend was wel dat bij deze toelagen nergens sprake was van een inkomensgrens. Grijp dus die kans heren doktoren en co. Anders is het gesteld met het tweede reglement dat die avond werd goedgekeurd, nl. een saneringspremie voor het functioneel verbeteren van bestaande onangepaste woningen. Hier is het maximum bedrag 100.000 en is het inkomensplafond 350.000 fr netto belastbaar gezinsinkomen. Aan dit initiatief werden niet veel woorden vuil gemaakt, nochtans hadden we eventjes zin om dit reglement toe te juichen.

sprockeels en het studie bureau a.u.b.

Het werd eventjes spannend toen Van Mellaert aan Sprockeels herhaaldelijk vroeg vanwaar het studie bureau B.T.B. uit Brussel ineens uit de lucht kwam vallen. Er moest immers al een goedkeuring gegeven worden aan de overeenkomst met deze ontwerper voor het opmaken van een algemeen rioleringsplan voor Wijgmaal. Sprockeels herhaalde zelig voortdurend als enig antwoord: "Ik zal u de referenties van die firma opsturen" (2x)

18 miljoen voor verbeteringswerken

Voor het uitvoeren van onderhouds- en verbeteringsteringwerken in de Philipslaan, Spaanse Kroon, Burcht en Lindelaan, Escoriallaan en Esplanadelaan wordt 18.308.061 fr voorzien. Van Mellaert merkte op dat de wegen in deze verkeerswoning zich in slechte toestand bevond en vroeg zeer terecht datmen in de toekomst bij het overnemen van een verkaveling een scherpe controle zou uitvoeren op de verkavelaar.

een skipiste in park Michotte?

De beslissing dat de stad zou overgaan tot de aankoop van het park Michotte is voor velen een lang verwacht moment. De talrijke acties van omwonenden zijn hier niet vruchteloos geweest. Het is zover: voor 8.832.780,- wordt het park eigendom van de stad.

Van Ifterbeek (VU) vroeg om meer uitleg over een skipiste (?) die er zou komen. Vansina antwoordde, dat het onmogelijk is, het voorstel uit te voeren zoals het gekomen is. Welk voorstel? Van wie? We kijken uit.

Van Mellaert zou het park meer willen laten valoriseren door een minimum aan uitrusting. Dit blijkt mogelijk doordat het park nog gedeeltelijk in de bouwzone ligt, en men er dus eventueel kleine lokalejes zou kunnen oprichten.

vernieuwing van stadseigendommen

Voor de vernieuwing van de pas stadseigendom geworden Naamsestraat 70, Trapgang en Ramberg wordt 12 miljoen voorzien. Van Mellaert kreeg de bevestiging dat de huisjes van de Trapgang en de Ramberg wel degelijk als woning zouden vernieuwd worden. Over de bestemming van de Naamsestr. 70 werd zoals verwacht weer niks gelost. Bart Massart (CVP) herinnerde Gnops eraan, dat men daar eventueel een jongerencentrum zou kunnen onderdak geven. Toen antwoordde Gnops op bevaderende toon: "Naar BARTJE toch, daar zijn toch andere gelegenheden voor..." Mooi als je op zo'n manier door je eigen partijgenoten behandeld wordt....

een staaltje mooipraterij

De verdeling van toelagen aan de opbouwwerken is gelijk gebleven aan deze van '78, namelijk 125.000 voor de drie territoriale opbouwwerken en 25.000 voor de OMRL (Overleg welzijnswerk Regio Leuven). Het totale bedrag bleef dus 400.000,-; zoveel kreeg Sokelo alleen al vóór de fusies. Een fikse vermindering dus. Van Ifterbeek herinnerde er bij deze gelegenheid nog eens aan, dat er toch een vraag was tot aanpassing van dit bedrag. En vóór

de betrokken schepen (nl. mevr. De Keycke) een antwoord kon geven, antwoordde onze burgervader Vansina zoals 'bija' gebruikelijk in haar plaats: "Er is een onderhoud geweest met de opbouwwerken en ze waren akkoord met deze verdeling...voor '80 zal er een aanpassing zijn." "Ze moesten zich neerleggen bij deze verdeling" was een eerlijker antwoord geweest. Het gaat immers om niet-verplichte uitgaven van het Stadsbestuur. Ter vergelijking: het 5de bierfestival had een tekort en hiervoor werd een niet-verplichte uitgave van 500.000,- uitgetrokken. Liever geld voor bierfeesten en Stella-vriendjes dan voor opbouwwerken die zich op plaatselijk vlak hard inzetten....

nieuw personeelskader

Uit de inleiding van schepen Vandepuute over het nieuwe personeelskader van de stad hebben we niet zoveel gehaald. Hij had het over de verschillende soorten werkmakers, de logische opbouw in de doorschuiving van de verschillende formaties (=??), en de strenge kwaliteits-eisen enzovoort. Uiteindelijk vergeet je dit mooie verhaaltje best... de realiteit is anders! Momenteel is het: ééntje voor de CVP; ééntje voor de PVV... en dan hopen dat deze nieuwelingen die van de BSP van vroeger niet in de haren zullen vliegen.

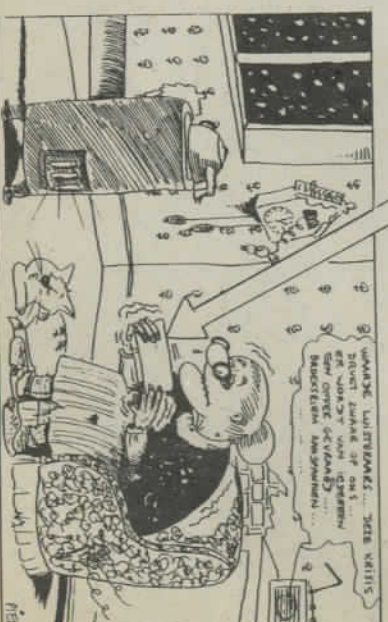
Tussendoor hield D'Haese (CVP) een pleidooi voor deeltijdse arbeid - zodat de vrouwen de kindjes kunnen opvoeden en de mannen nog wat verder kunnen studeren om een mooie carrière op te bouwen... En als het nu eens omgekeerd zou gebeuren, mag je dan niet halfijds werken? B. Massart (CVP) vroeg zich af in welke mate er personeel voorzien is voor de opvolging van het structuurplan. Van Ifterbeek (VU) wou ook meer volk zien in Urbanisatie, zodat het uitzicht van de stad hoe langer hoe minder door privémaatschappijen zou worden bepaald, maar meer door de gemeenteraad en het schepencollege. Mooie intentieverklaringen, maar daar zal het wel bij blijven....

U wordt vriendelijk uitgenodigd deel te nemen aan de 31e marathon der zaven zaligheden 1979-1980

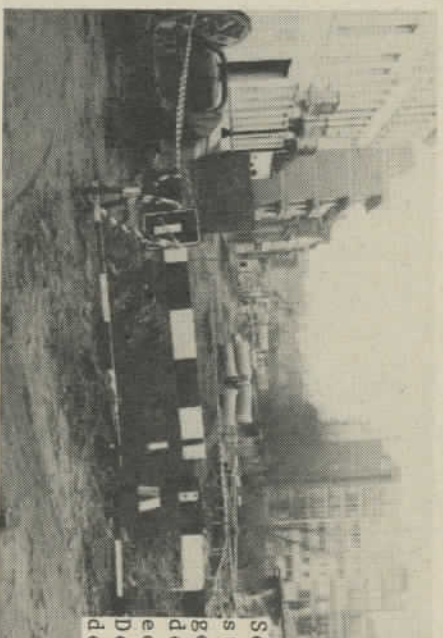
In de Salons Georges op maandag 31 december 1979 vanaf 21 uur.

- Een uitzonderlijk koud en warm buffet naar believen.
- Gedurende gans de nacht een vrije en onbeperkte keuze tussen champagne - wijnen - likeuren - bieren en waters.
- Orkest: Living End & D.J. Pol Woudiers.
- Salons: Gambinus - 't Schaakbord - Adriaansalon - De Jaartallen
- Fiets Margriet - Bar
- + Club 2000 vanaf 03.30 uur

Inlichting door middel van bijgevoegde antwoordkaart en storting van 2000 fr. per persoon (10% bediening + 10% BTW inbegrepen) op rekening nummer 708-0000775-15 van PVBA Salons Georges. Ingevoerd worden 15-16-2000 Leuven.

DE ZES NIEUWE WONDEREN VAN LEUVEN

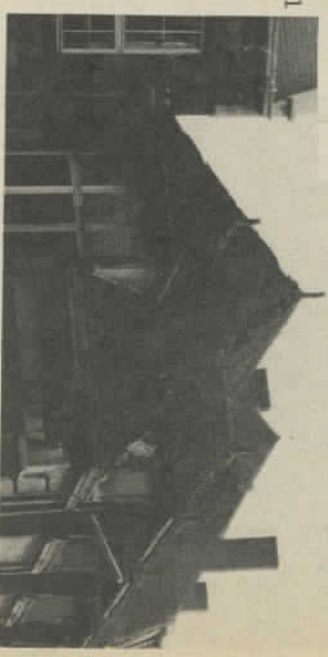

Goudmijn in de Brouwersstraat??

Sommigen dachten dat men in deze straat(aan het speelflein De Bruul) goud aan het zoeken was(dit wegens de fel stijgende prijzen van dit edele metaal).Niets daarvan!! Deze "mijnschacht" maakt deel uit van de zgn.werken aan de invalsweg.

Het Dak zonder pannen

Het dak van de koning Albertschool (=conservatorium)ligt al maanden open. Wij vragen ons af of men in de turnzaal met een regenjas aan sport moet doen. Een goede raad: blijf onder de dakgoot weg, want regelmatig komen er stukken naar beneden.

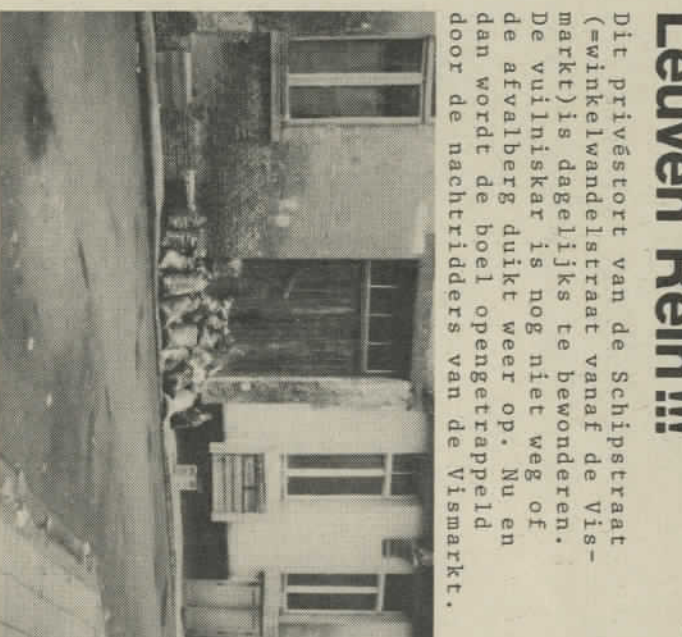
Het Leuvense RTT-schandaal

het wegdek van de Nechelsestraat aan de Vismarkt bevindt zich nu al jaren in een rotte toestand.Het RTT-gebouw is nochtans al lang af. Wanneer gaat men dat maanlandschap nu eens definitief dichten???

Ah, die Mark toch !!!

Beeld geschoten op de Naamsesstraat (dicht bij de ouderlijke woning). Wij weten niet juist wie zich nu beledigd gaat voelen.

Rij maar an, of toch niet???

Wat te doen bij groen licht in de Borstelstraat(hoek Diestesteenweg)? Rij je de lichten en de Stopplaat erna zo maar voorbij? Wij wachten op een deskundig antwoord!

redaktioneel

'80 de derde jaargang van het Dijleparad gaat in en tegelijk wordt het startsein gegeven van het zoveelste "jaar van het/le". Het verleden leert ons, dat we dergelijke van bovenuit geplande jaren best ontwangen op de nodige argwaan en kritische vragen. Geen wonder dus, dat heel wat stadskranten in Vlaanderen de werkbransen fronsen, toen het gerucht de ronde begon te doen dat 1980 niet enkel het "jaar van de Vrouw in de Sport" zou worden (dankzij Rika De Backer). Door ndg hogere instanties, de Raad van Europa, werd 1980 gedoopt tot het Europees jaar van de Stadskenmerkenverandering. "Op internationaal vlak zou de komende jaren van herfst 1980 tot zomer 1981. In Vlaanderen wil men echter wat vlugger beginnen, om de gemeeden alvast wat op te warmen, nl. vanaf voorjaar 1980. Dat is dus al heel binnenkort.

En Leuven? Vanuit het gemeentebestuur hoeven we precies niet al te veel te verwachten. In het begrotingsdebat heeft schepen Onops, onder wiens bevoegdheid stedenbouw valt, met geen woord gerept over dit jaar van de... of houdt hij nog een verrassing voor ons in petto? Maar: geen paniek, want hij heeft al wel gedacht aan restauratie van mooie gebeltes. Is dat dan Stadsvernieuwing?

NEE! Er zijn in Leuven andere en grotere problemen dan de voorkanten van de huizen. Door het rondstrooien van restauratieprijzen en woonprijsverklare bereik je hoogstens dat de huurprijs vermindert, zodat de oorspronkelijke bewoners naar een andere krot kunnen witzien omdat hun woning onbetaalbaar wordt. Echte stadsvernieuwing let niet alleen op fleurige details: "een bloembakje hier, een schommel-tje daar, een voetpadje ergens anders en hou nu op met klagen." Het gaat om de verbetering van je ganse leefwereld: je huis, je straat, je buurt, de winkels, je werk, je school, je ontspanning, je vervoermogelijkheden. In Leuven had het Structuurplan een goede gelegenheid kunnen zijn om zo'n aanpak uit te proberen. Vermits onze politiekens echter niet (willen?) doorhebben dat met dat dokument meer zou kunnen gebeuren dan niets (zoals nu) hoeven we er niet al te veel van te verwachten...Dat hebt U al vaker in deze stadskrant kunnen lezen.

Er is trouwens nog iets anders, wat volgens ons meestal vergeeten wordt in verband met die stadsvernieuwing. Leuven moet meer leefbaar worden, maar dat moet gebeuren ten voordele van haar inwoners, de betrokkenen. Om te weten wat voor problemen en wensen die zoal hebben, moet je die inwoners ernstig nemen, ze degelijk inlichten en met ze gaan praten. Dat haet inspraak, participatie. Geen stadsvernieuwing zonder democratie dus. Ook op dit gebied blijft ons stadsbestuur in gebreke. Als je wilt dat ze naam je luisternen moet je d'f veel geld hebben (Kreietbank helen, KUL of Artots...), of hard schreeuwen en dat laatste helpt meestal niet eens zo goed.

Zulke hemeltergende dingen maak je niet alleen in Leuven mee, maar haast in elke stad. Een groep stadskranten van overal uit Vlaanderen, waaronder Uw Dijleparad, vonden het een gelegenheid om op 15 december 1979 de koppen bij elkaar te steken voor een studiedag met als titel: Stadsvernieuwing en Democratie. Er kwam een voorlopig manifest uit de bus, waarin wordt uiteengezet wat wij (=stads-kranten en andere getuigende aanwezigen) wel verslaan onder het woordje stadsvernieuwing, en wat bijgevolg onze verwachtingen en streefdoelen voor dat hernieuwde jaar 1980 zijn. Hier kort samengevat willen we het volgende:

1. STADSVERNIEUWING moet een kleinschalig, NIET DE BETROKKENEN SAKEN opgezet proces zijn op sociaal, maatschappelijk vlak.
2. STADSVERNIEUWING moet tot DOEL hebben: de VERBETERING of minstens handhaving van de LEERSTUATIE voor de BETROKKEN BEWONERS.
3. STADSVERNIEUWING is mede een taak van de OVERHEID.

Dat alles is een hele brok om als nieuwigangswens de wereld in te sturen. Er zal hard moeten gewerkt worden, willen we in 1980 al één stapje verder doen in de richting van een leefbare stad.

redaktioneel

Wijgmaal en de bruul

vervolg van blz 1

Wijgmaal en de Bruul te Leuven krijgen elk voor hun nieuwjaar een studie van het structuurplan kado. Hiermee daalt het structuurplan van zijn voetstuk en neemt het de toekomstige ontwikkeling van Wijgmaal en de Bruul onder de loep.

Dit structuurplan moet, zoals bekend, tegen maart '80 de stad-tegen betaling van 30 miljoen-een soort beleidschets leveren inzake stadsvernieuwing, verkeer, woningbouw, ruimtelijke ordening... in de 80-er jaren. De kritiek die het Dijlepaard op dit structuurplan in ellenlange kolommen heeft geuit slaat zowel op het technisch-abstract karakter ervan, als op de ervaring dat de stad deze studie niet eens respecteert en op een schrijnend gebrek aan openheid ten aanzien van de bewoner.

geciteerd en onthouden

De publikatie van deze studies onder zeer leesbare en verzorgde vorm door het Infocentrum zijn dan ook een verrassing; het lijkt er bijna op dat deze actie dit keer meer krediet verdient.

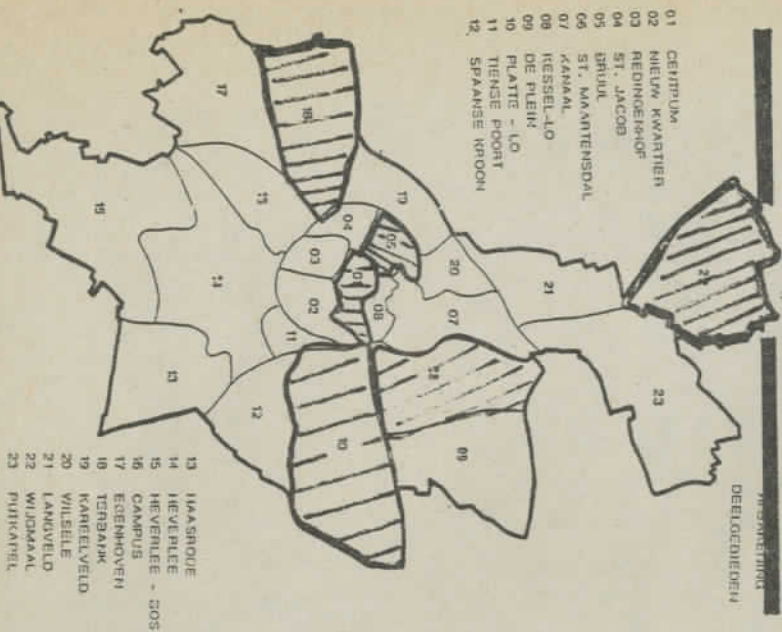
We citeren uit het voorwoord van één van de studies:

In eerste instantie willen we via een aantal gesprekken (met agn. bevoorrechte getuigen) de beschreven oplossingen en ideeën uitproberen. De alzo verzamelde reacties worden gebundeld en per deelgebied verder uitgewerkt. Niets sluit echter uit dat rond deze materie bredere discussie wordt op touw gezet. Integendeel.

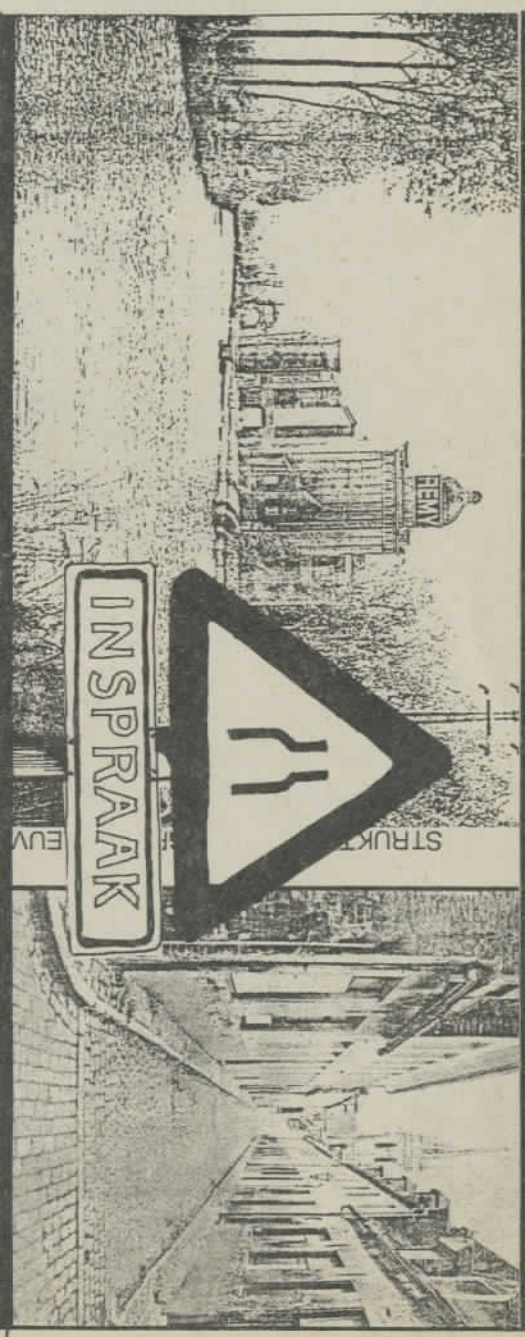
Vergis u niet, deze tekst is geschreven door het Info-centrum, een stadsdienst onder de bevoegdheid van schepen Gnoops. Woordenkramerij of ernst? We kijken benieuwd uit!

zes maal tien

Oorspronkelijk was het de bedoeling voor zo-wat 23 deelgebieden in Leuven deelstudies op te stellen. Zo'n deelstudie schetst de problemen (huisvesting, groen, voorzieningen, verkeer...) die zich in zo'n stadsdeel voordoen en geeft een beeld van de mogelijke oplossingen. Het oorspronkelijk programma om 23 deelstudies uit te werken is inmiddels onder tijdsdruk - het kontrakt verloopt in maart - en omwille van interne onenigheid tussen de leuvenaars en de Oostenrijkse in de plangroep afgezwakt en beperkt tot deelstudies over nog slechts 6 deelgebieden, nl. Wijgmaal, de Bruul en straks komen Leuven Centrum, Ter Bank, Platte-lo en Blauwput aan de beurt. Zie kaartje:

INSPRAAK OP ZIJN SMALST

DEELGEBIED WIJGMAAL

DEELGEBIED DE BRUUL

De inspraak gekoppeld aan de publikatie van deze deelstudies is al evenzeer afgezwakt en beperkt tot interviews met 6 x 10 bevoorrechte getuigen of zowat 10 personen per deelgebied. Als bevoorrechte getuigen treden op: bestuursleden van verenigingen, handelaars, pastoors, leden van verschillende politieke partijen maar ook dwarsliggers en kontestan-ten. Van wijkvergaderingen is geen sprake meer. Van ruime informatie evenmin. De studies zijn immers in beperkte oplage beschikbaar-een 20-tal-en alleen de bevoorrechte getuigen krijgen de deelstudies in de hand. Inspraak op zijn smalst dus.

verplichte lektuur

Nochtans zijn deze deelstudies belangrijk. De lezer krijgt hiermee een globaal beeld van de problemen in zijn deelgebied met daaraan gekoppeld een reeks van oplossingen. Voor wie de preventie heeft, zij het als persoon, groep of vereniging, op te komen voor de belangen van zijn wijk, is dit verplichte lektuur. En hen raden we aan naar het Info-centrum, Brusselsela straat 61, te gaan en op zijn minst een fotokopie van de studie te vragen. Recht op informatie heet dat.

INFOCENTRUM : "onze job staat of valt met een grotere openheid in de stadsplanning"

DP.: Hoe komt het dat het structuurplan zo laat uitpakt met deze de elstudies?

IC.: De hele aanpak is er een van bovenaf naar beneden en wordt weinig gestoefd vanuit de inspraak. De deelstudies zijn in feite een actie van de Leuvense plangroep om tijdens de resterende maanden nog zoveel mogelijk informatie vanuit de bevolking los te krijgen.

DP.: In welke mate krijgt het Infocentrum vrij spel in deze actie?

IC.: De spelregels zijn als volgt: de plangroep zet haar ideeën op papier en wij gieten ze in een vlot leesbare vorm. Maar als wij van mening zijn dat sommige voorstellen onvoldoende zijn uitgewerkt, vragen wij hen om verdere uitwerking, of voegen wij er zelf een voorstel aan toe. Dit is o.m. gebeurd met een voorstel van het buurtwerk Riddersstraat over de toekomstige bebouwing rond de invalsweg. Een andere spelregel is dat wij ons dienen te houden aan interviews met 10 bevoorrechte getuigen. Wij dragen er wel zorg voor dat de verschillende belangen aan bod komen; we stellen de lijst zelf samen maar leggen hem ter goedkeuring voor aan de plangroep.

D.P.: Wat levent zo'n inspraak op?

IC.: Als je het mij vraagt is dat creativiteit en een beeld van de tegenstelde belangen. Ik bedoel met die creativiteit dat de bewoner zich mee verantwoordelijk gaat voelen, er toe komt zijn oordeel uit te spreken, de voorstellen

De beste manier om de politiek vrij spel te laten is immers er niet om vragen, er geen aandacht aan te besteden. De ameluckken, de spekulanten en het stadsbestuur denkt wel in jouw plaats!

garanties gevraagd

Deze deelstudies geven de indruk van openheid en medebeslissingsrecht. Om niet nog meer illusies in het leven te roepen, moet de stad eerst over de brug komen met enkele garanties wil het Dijlepaard die indruk bevestigd zien. Openheid in het nemen van alle beslissingen is zo'n eerste vereiste. Het behoud van het Info-centrum met inspraak-begleidende taak is een tweede vereiste. Dient ook de Dienst Urbanisatie die straks het structuurplan zal moeten uitvoeren niet versterkt te worden? En vooral kijken we er benieuwd naar uit of het structuurplan gerespecteerd zal worden. De toelichtingen die Gnoops en Sprackels bij hun begroting op de jongste gemeenteraden ten beste gaven doen eerder vermoeden dat zij het structuurplan nauwelijks kennen.

te nuanceren en waar nodig zelfs tegenvoorstel-len gaat formuleren. Dat is heelwat. Anderzijds geeft deze werkwijze ook een goed beeld van de belangen die in zo'n gebied met elkaar wedijveren. Zo zijn de handelaars in Wijgmaal gekant tegen een verkeersarme dorpskern om commerciële redenen; de anderen zijn er voor omwille van de gezelligheid en de veiligheid. Dat zijn in wezen geen onoverbruggbare stand-punten. Het is goed dat je dat van elkaar weet, pas dan is er een zinvol gesprek mogelijk. En als inspraak ons dat kan leveren, waarom aarzelen?

DP.: Interviews met 10 bevoorrechte getuigen is toch inspraak op zijn smalst, dachten we. Bovendien zijn deze deelstudies slechts in beperkte oplage beschikbaar.

IC.: Inderdaad, als je het daarbij laat voldoet inspraak niet. Maar het tijdsgebrek laat ons voorlopig geen keuze. We sturen er in onze gesprekken dan ook op aan dat deze deelstudies verder gebruikt zouden worden. In Wijgmaal is die bereikbaarheid er duidelijk en reken maar dat het buurtwerk in de Riddersstraat dit rapportje niet zal laten bestoffen. Maar het dient verder te gaan. De inspraak moet nu serieus genomen worden door de stad (n.v.d.r. het is zelfs niet eens duidelijk of het info-centrum zal blijven voortbestaan); de dienst urbanisatie en openbare werken zullen blij moeten geven van een grotere openheid t.a.v. de bevolking. En dit heeft veel zoniet alles te maken met politieke duidelijkheid.

D.P.: Voldoet het Info-centrum dan niet?

IC.: Een Info-centrum kan alleen serieus werk verrichten als de politiek dat wil en als de stadsdiensten zich openstellen. Nu hollen we in vele gevallen achter de feiten aan en geven we dus vaak achterhaalde informatie. Het komend jaar is beslissend als er niet wat verandert wordt de geloofwaardigheid van het structuurplan uitgehouden.

DP.: Hoe reageren de bevoegde getuigen?

I.C.: Uit de eerste reacties blijkt dat ze er ten zeerste mee gediend zijn alsof ze er al jaren zitten op te wachten. En wat dit losmaakt aan ideeën en voorstellen is zeer rijk. We krijgen op die manier voeling met wat er in zo'n deelgebied aan initiatieven leeft, welke tegenstellingen er zitten, hoe men zich

bij de fusie voelt, de frustraties, voorstellen en prioriteiten. Informatie die onmisbaar is voor de planning. Anderzijds worden de technische voorstellen ook realistisch afgewogen, gennanceerd en soms ook wel gerelativeerd. Men voelt zich verwend met zo'n document in handen. Of onvennig, té bevoorrecht ook. Er bestaat dan ook een grote behoefte om deze informatie publiek te maken. En zo zou het ook moeten!

uitvoerders

INFOCENTRUM

STRIKTUURPLAN & RUIMTELIJKE ORDENING

Bruisbedrijf 61A, Bureau Leuven (Leuven-Kortrijk)

tel. 036/220103

HET OPENBAAR VERVOER IN EN ROND LEUVEN

apocalyps now

Mensen uit Leuven en omgeving die tegenwoordig nog van goede wil zijn en blijven gebruik maken van het openbaar vervoer, krijgen in 1980 weer eens een aardig nieuwaarskado opgediend:

-de tarieven van bus, trein, tram gaan vanaf 14 januari met 12% omhoog, waardoor vooral de laagste inkomens zoals gepensioneerden, werklozen, studenten en pendelaars worden getroffen. Op 4 jaar tijd zal de prijs van een treinkaartje bv. met liefst zo'n 40% gestegen zijn terwijl (wat ook logisch is) het aantal reizigers voortdurend is blijven dalen: de prijsstijgingen zijn immers nooit goedgekeurd door kwaliteitsverbeteringen voor comfort, vlottere verbindingen... Er wordt in België 1980 intengendeel 5 keer meer uitgegeven om autostrades aan te leggen dan dat er in het openbaar vervoer geïnvesteerd wordt.

-De tweede maatregel is zeker even straf, zoniet nog strafte: in het arondissement Leuven zouden er 9 stations voor personenreizigers moeten verdwijnen, iets wat meteen honderden werkplaatsen voor spoorwegpersoneel zou kosten. De bedreigde stations zijn:

de Biststraat (99 reizigers per dag)	Erps-Kwerps (163 "	Gelrode (140 "	Hambos (66 "	Hever (178 "	Korbeek-Lo (132 "	Langdorp (46 "	Oud-Heverlee (94 "	Wezemaal (150 "
" "	" "	" "	" "	" "	" "	" "	" "	" "

Een duizendtal mensen in en rond Leuven riskeren dus iedere dag een flink stuk verder van huis te worden afgezet, waarna ze dan maar hun plan moeten trekken hoe ze er verder geraken. Voor heel België zouden maar liefst 343 stations verdwijnen die volgens de NMBS en het ministerie van Verkeer niet rendabel genoeg meer zijn. Dat die rendabiliteit soms wel te maken heeft met het al dan niet contact hebben met politieke figuren, houdt men echter liever gedekt.

Niet alleen het personenvervoer lijkt een probleem te worden maar ook het goederenverkeer riskeert zware klappen te krijgen: de stations

Boortmeerbeek	Wezemaal
Landen	Aarschot
Grimde	Haacht
Herent	Heverlee
Kortenberg	St Joris Weert
Verriik	Wijmaal
Zichem	

zouden worden gesloten voor stukgoedzendingen terwijl te Heverlee, Wijmaal, Korbeek-Lo, Landen en Zichem ook nog de laad- en loskoersen zouden worden afgeschaft.

Al deze afschaffingen zullen vooral kleine en middelgrote ondernemingen treffen: deze zullen zich nu tot privé-maatschappijen moeten wenden, wat niet enkel de prijs zal verhogen maar ook zal leiden tot meer vrachtwagens op de wegen in en rond Leuven, iets wat, zeker niet bevorderlijk is voor het leefmilieu hier.

leuven reageert

De Leuvense gemeenteraad vond de kwestie toch belangrijk genoeg om er een extra vergadering aan te wijden, waarop de belangrijkste

gesprekspartner nml. de NMBS echter afwezig bleef. Of dit soort vergaderingen veel zal opleveren, mag dus wel betwijfeld worden, zeker omdat er op geen enkel ogenblik werd gewezen op het essentiële feit dat het openbaar vervoer een dienstverlenende zaak is voor de gemeenschap en niet noodzakelijk winst hoeft op te leveren. Over het voorbeeld van Zweden waar men om meer mensen aan te trekken - de tarieven verlaagde met 25% en daarmee inderdaad gunstige resultaten haalde, heeft men hier te Leuven waarschijnlijk nog niet gehoord (willen horen?).

Die vergadering stelde voorlopig voor Leuven in aanmerking te nemen als centrum van een gewestelijke stoptreindienst: de uurschema's, de aansluitingen en de frekwenties kunnen hierdoor beter afgestemd worden op een vlot verloop van de verbindingen tussen de Leuvense omgeving en het spoorwegknooppunt in Leuven. Ten tweede zou men het behoud van de pendelstations rond Leuven om het verkeer in en rond de stad te ontlasten. Een derde voorstel was een rechtstreekse verbinding naar Antwerpen aan te leggen (een zogenaamde Intercitylijn) en tenslotte werd gevraagd het station van Wijmaal voor het vrachvervoer te behouden (en die andere stations dan ?) om de weinige kansen die er zijn om de industrie rond de kanaalzone terug op dreef te helpen, niet op voorhand te kelderen.

een beter alternatief

Om niet af te wachten tot deze voorstellen weer naar één of andere commissie verschoven worden zonder dat er verder iets aan gebeurt, hebben een aantal organisaties uit het Leuvense een Aktekomitee Openbaar Vervoer gevormd (met o.a. Jong Soc., ABVV Jong., Flicker-ik, KP, Ral, VUJong. ...) om de hele problematiek eens serieus aan te pakken en niet altijd de prijsverhogingen of de afschaffing van bepaalde transporten wil alternatieven: men zal daarom de mensen duidelijk proberen te maken dat het openbaar vervoer in onze maatschappij ver verwijderd staat van de sociale dienst die het normaal zou moeten zijn; zolang echter alles "winst" moet opbrengen is het logisch dat er weinig interesse bestaat voor een ander beleid.

Het Komitee stelt daarom de volgende eisen: -het openbaar vervoer moet voorrang krijgen en uitgebreid worden -het openbaar vervoer moet beter gekoördineerd worden waarbij er ook mogelijkheid moet zijn tot controle vanwege het personeel en de gebruikers -er moet gestreefd worden naar tariefverlagingen om uiteindelijk te komen tot een gratis openbaar vervoer

Om de aandacht te vestigen op deze eisen zijn er de komende weken een aantal aktiviteiten: verspreiden van pamfletten - organiseren van een betaalstraking op de bus - een debat met verschillende sprekers op 31 jan. om 20u. waarschijnlijk in de zaal der Hallen.

Nu de benzine haast onbetaalbaar is geworden, wordt het de hoogste tijd dat we ons met zijn allen eens inzetten om een degelijk democratisch openbaar vervoer te verkrijgen.

Nieuwe Leuvense Lezingen

ALS GE INLEZING BUITENSTAD IN WIER EN WIND EN GE KRIJGT DABARJ OOK NOG MAANDEN AAN EEN STUK WATER OER UNE KOP, DAN MOET GE WEL 'S ZWAAR WERKLOZEN WERKEN... ZO GEBOUDE HET DAT RINDEER GEKUS VAN D'ASSE-BERGHE, DIE AL EEUWENLANG TREUSTEED ALS SIEG-BELD OF HET LEUVENSE STADHUIS, OP NE GOEIE KEER - 'T WAS WINTER EN 'T SNEEUWDE EN VERBOR EN JELDE - SNIPERKLOZEN NAAR DE DAKTER STATE...

vervolg van blz 1

De gewone begroting, ruim 1,5 miljard groot, sluit met een tekort van 86 miljoen; maar met het overschot van de vorige dienstjaren is er toch nog een batig saldo van 72 miljoen. De buitengewone begroting belooft zo'n 600 miljoen. De stad geeft dus op één jaar tijd meer dan 2 miljard uit.

Toch is de gemeentelijke autonomie maar een mager beestje. Ook Leuven is voor haar ontvangsten voor een groot gedeelte afhankelijk van de hogere overheid. En ook de uitgaven kan ze niet zomaar willekeurig

Ieder jaar gaat van de verantwoordelijke minister een omzendbrief uit met richtlijnen voor het opstellen van de begroting .

ingredienten

En wat zien we ?

De toename van deze laatste komt echter niet van de eigen gemeentebe-
lastingen die + op 18 miljoen blij-
ven maar van de onroerende voorhef-
ting (plus 13 miljoen) en de 6% aan-
vullende personenbelasting (plus 35
miljoen). Zoals we verleden jaar
reeds zeiden : we zullen in '80 met
zijn allen blijikbaar meer verdienen
dan in '79 (en dat was al meer dan
in '78...).

De diensten van onze schepen van Financien hielden zich ook eens onledig met het maken van een kosten-baten analyse van de verschillende stadsdiensten . En ja hoor , alle stadsdiensten zijn deficitair , op één na nl. het openbaar entrepot . De uitschieters zijn de technische dienst , algemene administratie en de politie.

Je kan de uitgaven ook nog eens anders bekijken .

9

Begroting : samenhangend

Recepties	750,-
Feest	
repen	1000,-
orden	2500,-

Begroting

Vergoed	750,-
werken	1000,-
oog	2500,-

Steekpen	2.79,-
kosten	4.58,-

Begrotingsdebat : hier wordt het geld verdeeld voor een gans jaar. Een weldenkend mens vermoedt dan ook, dat je hier meer te weten gaat komen over de beleidslijnen van het gemeentebestuur. Politieke standpunten zouden bepaakt moeten worden, prioriteiten of belangrijke punten aangeduid; en in overeenstemming daarmee zou de koek verdeeld moeten worden.

Helaas, zo logisch redeneert men niet op ons mooie stadhuis. In werkelijkheid ging het er inderdaad droevig onverzachtelijk aan toe.

Je zou er bovendien aan gaan twifelen of de schepen in kwestie zelf wel weet wat hij of zij doet, als je Chops z'n beleid hoorde toelichten. Dat ging zo ongeveer als volgt, (en dit is geen samenvatting):

Wu dus de hoofdstukken huisvesting en Stedebouw. Eerst en vooral huisvesting. Ja, daar is weinig sprake van, dus daar wordt weinig voor voorzien in 1980. Dan Stedebouw. Daar is het Park Michotte en dat van de Ramberg, dat zal aangekocht en ingericht worden. Verder nog de afbraak van een aantal woningen voor de vermenigvuldiging van de rooijlich, en dan valt dit dus eigenlijk onder de bevoegdheid van mijn collega schepen Sprockels. In 1979 werden een aantal BFA's herzien en in 1980 sulen er nog een aantal

3 HOOGTEPUNTEN UIT VIER DAGEN VERVELING

een nationaal mandaat hebben dat wel goed betaald is. De rest van de leden beperken dan maar hun aandacht tot hun stokpaardjes of tot problemen in hun eigen wijk of deelgemeente.

Sprockeels (PVV) beheert, zoals al eerder werd aangestipt, een budget van maar liefst 600 miljoen blinkende franken om daarmee te zorgen dat het verkeer, de wegen en de waterlopen in Groot-Leuven op iets lijken. Helaas! Onze vriend blijkt niet van de creatiefsten. Mevrouw Delpierre (BSP) merkte terecht op, dat 2/3 van wat Sprockeels opsomde in zijn 'beleidstoelichting' (en wat we veel vlottter zelf konden lezen in het begrotingsdossier) een herhaling was van wat in 1979 al in de begroting stond. Sprockeels vond dat heel normaal en had een zee van uitvluchten klaar: de dossiers liggen bij de hogere overheid (de provincie of een ministerie); het zijn projecten die jaren duren, de technische dienst wordt gereorganiseerd, de aannemer hield zijn woord niet... Toen Delpierre de hoop uitdrukte dat we in 1981 niet op-nieuw hetzelfde voorgheshotel zouden krijgen, werd dat meteen door Sprockeels de grond grond in geboord. "Volgend jaar gaat u zeker een deel terughoren. Dat is logisch, mevrouw."

Voor wie toch nog geïnteresseerd mocht zijn, voegen we hierbij een lijstje van enkele belangrijke werken die Sprockeels op z'n archief mag schrijven.

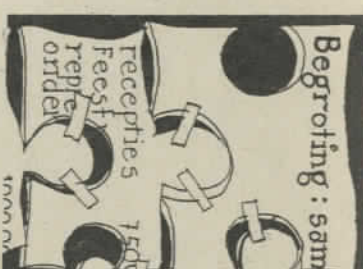
55.000.000
5.000.000
50.000.000
10.000.000
12.000.000
55.000.000
1.000.000
1.500.000
15.000.000
1.000.000
1.000.000

We besluiten dit hoofdstukje met een citaat uit het "hoogstaand debat":
Van Mellaert (BSP): "Meneer de schepen, u antwoordt niet op mijn vraag."
Sprockeels: "Dat was de bedoeling, meneer van Mellaert."
(Verward gemompel in de zaal)
Sprockeels: "Wuh...wat was de vraag, meneer Van Mellaert?"

over goed en slecht betaalden

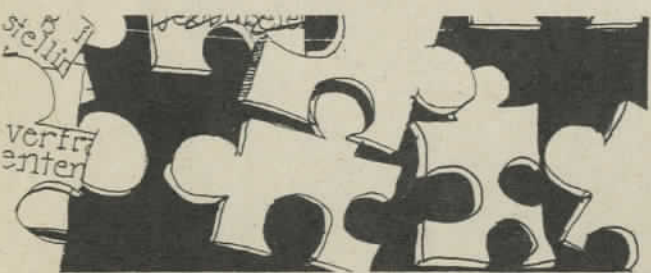
Na elke uiteenzetting van een schepen begint dan de discussie over de begrotingshoofdstukken die onder zijn verantwoordelijkheid vallen. Zoals gezegd, veel meer dan een vragen-uurtje over ditjes en datjes is het meestal niet.
In het nu volgend verslag pikken we hier en daar een graantje mee waar-rond al eens een fundamentele be-dening kan gemaakt worden.

De wedden en vergoedingen van onze verkozenen zijn zo iets.
Voor burgemeester en acht schepenen is ruim 9,5 miljoen voorzien. De overige gemeenteraadsleden samen krijgen 900.000 fr. En dan zijn er nog zo'n 25 gewezen burgemeesters en schepenen die samen voor 5,5 miljoen pensioenen trekken.
De veel verspreide opvatting over onze politici 'ze zouden het niet doen als ze er niet dik voor be-taald werden' is dus maar tendele juist.
Een burgemeester of schepen is niet slecht betaald en als die het eikes volhoudt kan hij er nog een goed pensioentje aan overhouden.
Maar een gewoon gemeenteraads-lid zal van zijn 'zitpenningen' zeker niet rijk worden. Integendeel, wie, zo-als wij, van een gemeenteraads-lid verwacht dat hij zich grondig in de dossiers zou inwerken, daarover met betrokkenen gaan praten en op de ge-meenteraad met voorstellen voor de

Begroting: sam
overwerving Blauwputbeek
aanleg fiets- en voetpad Diestsevest-Centrum
verbetering Trolieberg (deel 2)
verbetering Celestijnenlaan met aanleg fietspad
verbetering Kesselstraat en Dijldreef
verbetering Schapenstraat-Redingenhof-enz.
evenementenhal (studiekosten-erelonen)
aanleg en inrichting speelpleinen
aanpassing riolerling Diestsestraat-Martelarenplein-Tiensevest...
afbraak krotwoningen
opmaak plannen van aanleg

dag komt, moet toegeven dat een paar duizend frank per gemeenteraad (waar dikwijls meer dan 50 punten op de agenda staan) niet toelaten dit werk ernstig te doen.
Het is dus niet te verwonderen dat je altijd dezelfde hoort: de frak-tieleiders en anderen zoals Tobback, Delpierre en Vandezande, die ook

receptie en representatiekosten (algemene administr)	1.500.000
onderhoud en gebruik sierverlichting	500.000
kosten toeristische propaganda	500.000
toelagen CMO Leuven, promotie handel, handelsforen en VVV Leuven	700.000
schoolreizen LO en BLO	150.000
werkingskosten 'week van de jeugd'	200.000
wedstrijd harmonies en fanfares	150.000
public relations, openbare feestelijkheden en ceremoniën	1.000.000
bejaardenfeesten	400.000
toelagen jeugdverenigingen	750.000
toelage Festival van Vlaanderen	300.000
toelagen algemeen vormingswerk	700.000
toelagen amateuristische kunst	600.000
toelage samenlevingsopbouwkerken	400.000
toelage viering 150 jaar onafhankelijkheid	797.020
geschenken huwelijksjubilarissen	700.000
viering 40-ste Brabantse motorcros	250.000
werkingskosten en toelage ontwikkelingsamenwerking	190.000
geboortepremies en adoptietoelagen	2.000.000
toelagen sociale en liefdadige werken	600.000
premies voor bouwen en saneren van woningen	200.000
toelagen restauratie merkwadige gebouwen	1.000.000

volgen. Dan ziet u daar nog staan, die 8 miljoen voor het structuurplan, dat is een eindafrekening, dat betekent dus dat het ge-daan is."

Tot daar deze boeiende uiteenzetting.

De gemeenteraadsleden worden dan veronder-steld van kritische vragen te stellen. Van-uit de oppositie rees wel wat protest tegen de lamendige uiteenzettingen. Zo vloog Van Mellaert (BSP) uit tegen Sprockeels, nadat deze laatste, ongelukkig klungelach-tig, een lijstje van getallen had voorgele-zen en dat wilde laten doorgaan voor zijn beleid. Zei Van Mellaert, en terecht: "U hebt een brotillon gegeven waar een kat haar jongelen nog niet in terugvindt. Een beleids-uiteenzetting is iets anders dan punten en komma's. Met de buitengewone begroting sa-men beheert u 600 miljoen. U hebt geen pri-ortiteiten, geen beleidsvisie gegeven. Waar-heen wilt u met Openbare Werken? En met de 600 miljoen die u daarvoor beschikbaar gesteld worden?"

Helaas zijn zulke opmerkingen eerder zeldzaam en blijven ze meestal hangen in het lucht-ledige. Net zoals de schepenen vertonen de gemeenteraadsleden (zelfs de oppositie) de neiging, zich vast te bijten in konkrete punten. Die zijn natuurlijk niet onbelang-rijk, maar op een begrotingsdebat leidt het ertoe, dat de ruimere politieke opties niet meer tersprake komen. Van Espen (BSP) hoor je dan bijvoorbeeld alleen nog maar als 'zijn' gemeente Wilsede aan bod is, De Paeppe (VV) beperkt zich tot landbouw voor zover hij al iets zegt, Hebinckxys (CVP) lokt een zenuwlopend debat uit met Anciaux over aantal en leeftijd van de vullophaalwagens, wat puur tijdiverlies betekent voor iedereen.

Samengevat: het college verzinkt in details, de oppositie doet het vaak niet veel beter. Elke beslissing staat schijnbaar los van andere beslissingen. De begroting wordt een puzzel met duizenden stukjes ter waarde van duizenden franken... en daarmee moet dan straks leuven Anno 1980 samengelegd worden. Een hopeloze toestand die een teken aan de wand is voor de kwaliteit en de diepgang van ons gemeentelijk "democratisch" bestuur.

drie schepen in een hoofdschotel

Na de reuzebrok verkeer-wegen-enz. met zijn uitloper handel en nijverheid, allemaal Sprockeels zijn bevoegheid, komt dan het mini-brokje 'landbouw' als korte verpozing voor de volgende hoofdschotel 'onderwijs, volkswontwikkeling en kunst', waarbij achtereenvolgens de schepen Wouter, Thirion en nog eens Sprockeels ten tonele verschijnen.

Zoals De Paep (VU) over landbouw, stelt Libert (BSP) ook een paar klas-siek geworden vragen over onderwijs o.a. naar de benoemingspolitiek en de verhouding 'officiële' en 'vrije' diploma's. Ook de afwezigheid van een bepaald soort boeken (Claus, Geeraerts) in een aantal 'aangenomen' vrije bibliotheken kwam al eerder ter sprake.

De kultuurraad is een geval apart. Drie jaar na de fusie is deze nog steeds niet erkend, wat straks problemen kan opleveren voor het beheer van het cultureel centrum. En ook daarover is wat te doen. De diensten van kultuur blijken reeds verhuisd te zijn naar de 'Augustines' sen' en de gemeenteraad weet nog van niets. Ook werden reeds een aantal lokalen in orde gebracht en ter beschikking gesteld van bepaalde verenigingen, allemaal uit dezelfde hoek, aldus Libert. Soms zelfs voor 2 à 3 avonden per week over een heel jaar en dat zonder andere verenigingen van die mogelijkheden op de hoogte te brengen.

jeugd een kwestie van leeftijd

Sprockeels krijgt het nog eens hard te verduren als zijn jeugdbeleid ter sprake komt. Bart Massart (CVP) pleit in voorzichtige bewoordingen voor een meer dynamische aanpak met o.a. meer personeel voor de jeugddienst en een betere samenwerking tussen stad-jeugddienst-Heiberg-Jeugdparlement. Libert wint er geen doekjes om en herhaalt zijn voorstel van een vorige gemeenteraad om 'de jeugd' aan een andere schepen te geven. Ook A. Lam-brechts (VU) doet de suggestie voor een 'jeugdige' schepen van jeugd. Het antwoord van Sprockeels op alle kritieken ontlokt aan Van Mellaert (BSP) de opmerking 'ik ga ne keer tellen hoe dikwijls gij het woord "zullen" gebruikt'.

sport, een kwestie van kleedkamers

Bij sportschepen Thirion gaat de discussie ook al over de minder goede samenwerking met de sportraad en over de vermeende bevoorreling van sommige sportverenigingen. De tennisclub Iris komt hier nog al eens ter sprake. Vooral het bouwen van kleedkamers voor Iris voor zo'n 3 miljoen frank bracht discussie en hilariteit. Want volgens de schepen is de situatie er nu zo erg dat 'ge uw broek nog niet aan hebt of er staan al 10 anderen te dringen' of zo iets ...

Cnops beknopt

We gaven Cnops' beleidstoelichting al eerder in dit artikel weer.

Cnops kreeg wel enkele lastige vragen te verwerken in de loop van het debat. Van Mellaert (BSP) vroeg hoe het zat met de bouwtoelatingen voor hoge kantoorgebouwen. Cnops antwoordde, dat er in 1979 "maar" zes werden afgeleverd, tegenover 125 bouwtoelatingen voor privéwoningen. Onder die zes bevinden zich de omscheiden Boerenbond- en Kredietbanktorens, ook Gesthuisberg.

Wat het structuurplan betreft, daar wil Cnops vóór eind mei een punt achter zetten, de definitieve versie zou tijdens het eerste trimester nog voorgelegd worden aan de gemeenteraad. Van Itterbeek (VU) vroeg wat meer informatie over de gang van zaken op dit ogenblik, hij had geruchten over moeilijkheden opgevangen. Hij zou niet veel wijzer worden, want hij kreeg gewoon geen antwoord.

Anciaux a Gogo

Schepen Anciaux (PVV) heeft een vreemd alle-gaartje onder zijn hoede: Huisvuil, Slachthuis, Beplantingen en Begraafplaatsen. Onze milieubewuste schepen stipte onder meer volgende punten aan:

- In 't vervolg zullen de stadsdiensten meer recyclagepapier gebruiken, onder andere voor de notulen van de gemeenteraad;
- In 't kader van de Leuven-Rein-Aktie worden nog 140 nieuwe papiermanden geplaatst, zal er een aktie tegen slakstorten gebeuren en wordt een straat-veegmachine aangekocht.
- Selectief ophalen van huisvuil: Vanaf 1 april 1980 zou men beginnen met het apart ophalen van papier en karton, voor recyclage. Het selectief ophalen van glas wordt nog onderzocht; dit geeft meer moeilijkheden omdat de ophaalwagens beschadigd worden en er veel minder vraag bestaat naar recycle-glas.

Van de discussie die volgde valt weinig interessants te onthouden. Vooral raadslid Hebbinkx (CVP) liet zich opmerken door zinloze tussenkomsten te doen; onder meer over het aantal wagens voor de reinigingsdienst, en waarom er in de begroting niet meer aandacht is voor de huisdieren.

de reycke niet erg rijk ...

Schepen De Reycke van Welzjysbeleid was zo ongeveer de enige die zich de moeite getroostte, een serieuze beleidstoelichting te geven. Onze schepen vertelde zo ongeveer het volgende:

Welzjysbeleid is nodig omdat de samenleving sterk verandert, en mensen die vroeger voor zichzelf konden zorgen worden nu afhankelijk

van allerlei diensen (bejaardenhulp, peuterhuizen, dienstencentrum...). In Leuven werken op dat gebied veel vrijwilligers, al of niet georganiseerd. De stad heeft daarbij dan de volgende taak: informatie doorspelen naar de bevolking over de bestaande voorzieningen, coördinatie verzorgen binnen de sektor, de vrijwilligers steunen onder andere met toelagen, en de gaatjes opvullen door zelf initiatief te nemen als vrijwilligers en hun organisaties ergens tekort schieten.

Mevrouw De Reycke hechte ook belang aan de adviseerden die ze "een klankbord van de basis" noemde. Nog een uitspraak die het onthouden waard is: "Insprak moet inhoud krijgen en méér worden dan een modieus begrip."

Tot daar de uiteenzetting van onze schepen. Mooie liedjes duren echter niet lang. Want wat zie je als je de begroting van naderbij bekijkt? Om te beginnen is het budget dat De Reycke beheert een peulschilletje in vergelijking met andere hoofdstukken. En van het al beperkte bedrag dat opzij gelegd wordt voor ons aller welzijn, gaat het grootste deel dan nog naar het OCMW, een instelling die verder haar eigen weg vaart en zich van De Reycke's mooie principes weinig zal aantrekken.

EEN WAARDIG SLOT

Op het einde van de debatten mochten de verschillende fractieleiders nog eens commentaar leveren op het geheel van de begroting en het verloop van de discussies.

Van de meerderheid (CVP en PVV) kon je alleen lof verwachten, natuurlijk.

D'Haese (CVP): het was een hoogstaand debat, waarin de gemeenteraad zich heeft waar gemaakt als een democratisch orgaan aan de basis. Bravo voor het college, dus.

Pierco (PVV): het college heeft als een goede huisvader vooruit gezien en een planning over verschillende jaren voorgelegd. Cijfers zeggen niet alles, maar we hebben ook de beleidslijnen mogen vernemen, aldus Pierco die wel héél scherpe oren moet hebben, dan.

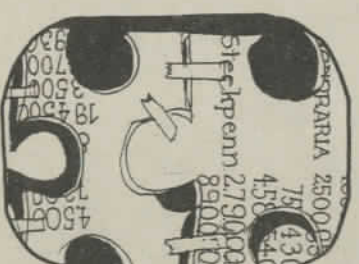
De oppositie bij monde van Van Mellaert (BSP) en Van Itterbeek (VU) vond n begroting noch debat zo'n hoogvliegers.

Tien moest er gestemd worden. Gezien het late uur vroeg Vansina of de begroting meteen in z'n geheel gestemd mocht worden, of per hoofdstuk.

Van Itterbeek antwoordde voor één keer gevat: "We willen globaal stemmen omdat er toch gewoon meermalen tegen minderheid wordt gestemd en we zullen onze collega's niet langer ophouden."

Zo is het ook gebeurd.

Een bedenking van het Dilepaard: waarom zei Van Itterbeek dat niet dinsdagavond toen de debatten begonnen; dan waren we tenminste bespaard gebleven van die vier avonden durende opvoering waarvan iedereen de afloop al kende. Of houden de raadsleden toch gaarne de schijn hoog, dat er op de gemeenteraad iets kan besproken worden?

HET ZWARE KRUIS VAN HET ST.-PIETERSGASTHUIS

Info-Leuven

Info-Leuven, het zogenaamde informatieblad uitgegeven door het stadsbestuur, heeft zich in haar laatste nummer ongerust gemaakt over de vele persartikelen aangaande de nieuwe beheersvorm van het Akademisch Ziekenhuis Sint Pieter (tussen het OCMW en de KUL). Info-Leuven heeft naar eigen zeggen klaarheid willen brengen. Men spreekt van een complex dossier, alhoewel de overeenkomst slechts zes bladzijden beslaat. Als men echt informatie had willen geven, diende men zo volledig mogelijk te zijn en ons leek het dan ook beter dat Info-Leuven de tekst van het akkoord in zijn geheel had gepubliceerd. Dat zou aan de belastingbetaler en aan de personeelsleden van het OCMW toegelaten hebben voor zichzelf de juiste conclusies te trekken.

Het Kontrakt (1979)

In artikel 3 van het kontrakt lezen we: "Alle door de vereniging (dit is het beheerscomité opgericht door het OCMW en de KUL voor 30 jaar) geëxploiteerde ziekenhuisdiensten zullen een rationeel en complementair geheel vormen met de gezondheidsvoorzieningen die door de A.Z. Leuven worden verzorgd (KUL) daarbij rekening houdend met de warborgen van de regionale patientenzorg. Onverminderd hetgeen in voorgaande alinea is gesteld, kan de vereniging haar doel gestalte geven zoals zulk haar best voorkomt en het realiseren op de wijze en met de middelen die zij het meest aangewezen acht. Zij kan alle activiteiten verrichten die in dat verband nodig zijn".

In feite komt het hierop neer dat men de KUL de vrije hand geeft. Art. 5 handelt over de deelgenoten van de vereniging en hun wederzijdse inbreng. Het luidt: "Het OCMW-Leuven doet inbreng van het enkel genot van de gronden volgens het bijgevoegde grondplan alsmede van het enkel genot van alle er zich bij de aanvang van de vereniging op bevindende alsmede tijdens de duur der vereniging op aangebrachte goederen (gebouwen). Het OCMW-Leuven doet inschijfs inbreng van alle per 1/1/1980 voor het ziekenhuis voorhanden zijnde uitrusting en apparatuur. Het OCMW zal het St. Pietersziekenhuis voortbouwen".

De inbreng van het OCMW (betaald door de Gemeenschap) zal dus enkel mil-jarden bedragen. En wat geeft de KUL? Art. 6: "De A.Z. brengen in, onder hun autonome verantwoordelijkheid en op permanente wijze, alle aspecten van de geneeskundige en medisch-technische dienstverlening". En art. 7: "De A.Z. doen inbreng van hun methoden en technieken inzake werking, organisatie en dagelijks beleid van alle voor het optimaal functioneren van een ziekenhuis nodige diensten". Dit betekent dat het OCMW zal mogen delen in de opbrengst van de ligdagprijs (gewoonlijk verlieslatend) en dat de opbrengst van alle medisch-technische prestaties (labo enz.) ten goede zal komen aan de KUL. Rekening houdend met het feit dat het in aanbouw zijnde technisch blok (aan de Brusselsestraat) pas rond 1985 zal voltooid zijn, zullen talrijke technische prestaties in St. Rafaël dienen te gebeuren, met alle financiële verwikkelingen daaraan verbonden.

Het akkoord OCMW-KUL heeft ook sociale gevolgen. Want in art. 9 wordt over het OCMW-personeel in St. Pieter het volgende gezegd: "Deze personeelsleden blijven behouden in de op dit ogenblik geldendetoestand van hun werkgever, anciënniteit en verworven rechten... Het OCMW gaat evenwel de

verbindingen aan aan alle voormelde personeelsleden prioritair in aanmerking te nemen voor mutatie naar andere aan het OCMW toebehorende instellingen. Er kunnen vanwege het OCMW geen nieuwe personeelsleden meer ingeschakeld worden ten dienste van de St. Pietersklinieken. Telkens plaatsen vakant zijn in de reeds genoemde personeelsformatie, worden de nodige kandidaten hiervoor aangeworven door de A.Z. K.U. Leuven en toegevoegd aan de personeelsgroep die door de A.Z. Leuven wordt ter beschikking gesteld".

Dit betekent dat een 40 tal bedienden van het OCMW zullen moeten afvloeien naar de andere reeds volledig bezette instellingen van het OCMW, wat de bevorderingskansen binnen het OCMW-kader aanzienlijk verkleint. Wat er met het onderhoudspersoneel in een nabije toekomst moet gebeuren is ons nog niet helemaal duidelijk.

Zeggenschap en financies

Art. 10: "De algemene vergadering is samengesteld uit alle leden van de raad OCMW eendeels alsmede uit een gelijk aantal vertegenwoordigers min één van de A.Z. K.U. Leuven anderdeels". Art. 11: "De bevoegdheden van de algemene vergadering zijn limitatief als volgt bepaald: het goedkeuren van rekeningen en begrotingen, het wijzigen van statuten, het bekrachtigen van een door de deelgenoten overeengekomen voortijdige ontbinding van de vereniging en het aanstellen van ver-effenars".

Art. 22: "Het wettelijk aandeel van de stad Leuven in het resultaat van de exploitatie zal door de A.Z. K.U. Leuven, mede uit hoofde van de globale dienstverlening die zij vanwege de stad Leuven mogen genieten, gedeeltelijk worden gecompenseerd, met dien verstande dat tekorten die het gevolg zijn van het nog aan de exploitatie van het A.Z. St. Pieter verbonden overtollig OCMW-personeel alsmede van de financiële lasten omwille van het stadspensioen van het bij de exploitatie betrokken OCMW-personeel in mindering worden gebracht van de totale som". Kommentaar overbodig voor de goede verstaander!!!

Besluit

Met het afsluiten van deze overeenkomst krijgt de KUL definitief vaste voet in St. Pieter. De algemene coördinator van de A.Z. K.U. Leuven krijgt een werkelijke machtspositie, daar hij het dagelijks bestuur van de ziekenhuizen onder zijn bevoegdheid heeft. Deze functie zal natuurlijk aan geen personeelslid van het OCMW toegewezen worden, maar aan iemand van de KUL. De naam schijnt reeds in bepaalde kringen bekend (Dr. Peers?). De BSP-oppositie deed bij monde van Toback over deze overeenkomst OCMW-KUL nogal wild in de gemeenteraad. Schep Vandepuute had gedeeltelijk gelijk als hij beweerde dat de huidige politiek ten opzichte van St. Pieter reeds startte in 1975 en dit met medewerking van de BSP, die toen mee de meerderheid op het stadhuis en in het OCMW vormde.

A propos, "De Morgen" heeft in deze gelegenheid bewezen dat ze inderdaad "durft". Zo schrijft het blad op 30/11/79 over deze affaire dat het eerste ontwerpakkoord tussen de stad en de KUL (1975) tot stand kwam onder een CVP-PVV meerderheid op het stadhuis. Dat is gewoon vals, want zoals gezegd maakte de BSP van 1971 tot 76 deel uit van het stadsbestuur. Maar ja, misschien was de Leuvense correspondent van de Morgen toen nog geen BSP-lid.

KULTURELE VERENIGINGEN TEGEN

EVENEMENTENHAL

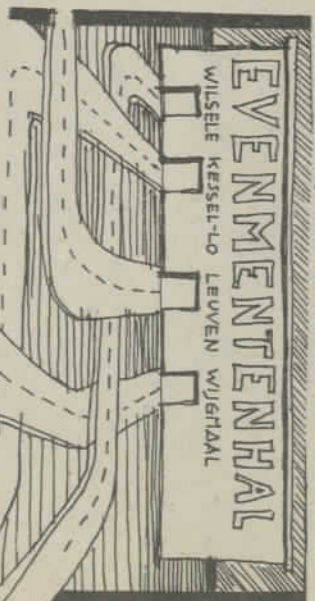
In Dilepaard nr. 9 van de vorige jaargang hadden we het reeds over de evenementenhal. De goedkeuring van de bouw van een evenementenhal is een feit. De gemeenteraad van 24 september nam deze betreuzwaardige beslissing. De zwakke oppositie van de BSP- en de VU-fractie heeft niets kunnen veranderen aan het besluit. Ze handelde trouwens niet over de grond van de zaak. BSP en VU waren om verschillende redenen gekant tegen de plaats van implantatie: een stuk groene natuur zou verloren gaan, de plaats is moeilijk bereikbaar en de mensen wordt een openlucht ontspanningsoord afgenomen. Een evenementenhal mocht er komen, maar dan dichtert bij de vaart waar het Leuvense Industriële gebeuren zich afspeelt. Dat was de officiële oppositie.

De basis roert zich

De man en vrouw die uiteindelijk zullen meebetalen langs belastinggeld, vinden heel deze bedoening flagrant ondemocratisch. Zij voelen zich gepasseerd en met een knitje in het riet gestuurd. We hebben het hier vooral over de kulturele verenigingen.

KWB wenst kleine lokalen

Onlangs lasen wij in de Volksmacht dat de KWB-afdelingen helemaal niet te spreken zijn over dit sportpaleis. Zij vragen al sinds jaar en dag de nodige centen om kleine ruimten ter beschikking te kunnen stellen van de plaatselijke afdelingen. Hun argumenten: kultureel, ontspanning gebeuren daar waar de mensen leven, in hun buurt. Daar moeten dan ook de nodige mogelijkheden geschapen worden. De kristelijke arbeidersbeweging verzet zich bijgevolg tegen deze evena. entenhal. Zij vindt bovendien dat het gemeentebestuur een loopje neemt met de inspraak. De kulturele verenigingen hadden een tegenvoors uitgebracht tegen de hal, ook omdat daardoor een stuk gezonde natuur verloren gaat. De heer Vanmijn, nochtans een verkozen van de arbeidersvleugel, en zijn college vinden het niet de moeite waard daar rekening mee te houden.

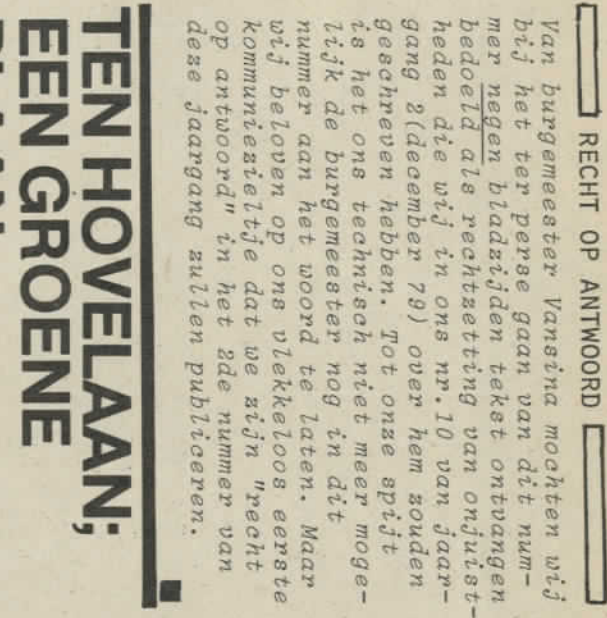
Kultuur dicht bij de mensen

Erger nog is het gesteld met de democratie ten aanzien van de kulturele raad. Op 4 december kwam de sectie algemene vorming van kulturele organisaties waren aanwezig. De kulturele raad had reeds de raad gegeven helemaal geen evenementenhal nodig te hebben. Zij wilden kleine, plaatselijke lokalen, dicht bij de mensen. De raad kreeg toch de opdracht het college te adviseren hoe zij één van de drie zalen liefst zagen ingericht. Want dat is inspraak, althans voor de Leuvense burger. De kulturele kreeg nu de kans haar wensen te kennen te geven. En ei zo na trapt men erin. De ene zag een keuken nodig, een andere een mogelijkheid de ruimte te verdeelen, een derde wou een podium voor experimenteel toneel, enz. Maar eigenlijk had men deze infrastructuur gevraagd in de verschillende wijken. Daar is dat pas zinvol en nuttig. Prompt werd opnieuw de beginsels geformuleerd GEEN EVENEMENTENHAL, WEL MEER KLEINE RUIMTEN DICHT BIJ DE MENSEN, VOORZIEN VAN DE NODIGE INFRASTRUCTUUR.

De burgemeester wees op zijn hoede. Men kan niet eeuwig blijven sollen met de goede wil van de bevolking.

RECHT OP ANTWOORD

Van burgemeester Vansina mochten wij
bij het ter perse gaan van dit num-

TEN HOVELAAN; EEN GROENE PLAAN

EEN SNELWEG DOOR HET BROEK IN WIJGMAAL?

EEN SNELWEG DOOR HET BROEK IN WIJGMAAL?

RECHT OP ANTWOORD

Van burgemeester Vansina mochten wij bij het ter perse gaan van dit nummer negen bladzijden tekst ontvangen bedoeld als rechtszetting van onjuistheden die wij in ons nr. 10 van jaargang 2 (december 79) over hem zouden geschreven hebben. Tot onze spijt is het ons technisch niet meer mogelijk de burgemeester nog in dit nummer aan het woord te laten. Maar wij beloven op ons vlekkeloos eerste kommunikatietje dat we zijn "recht op antwoord" in het 2de nummer van deze jaargang zullen publiceren.

TEN HOVELAAN; EEN GROENE PLAAN

In de Ten Hovelaan, een verbindingsstraatje tussen de Kapucijnenvoer en de Remi Vander-vaerenlaan, heeft de stad een pleintje liggen dat voor speelpleintje moet doorgaan. Het ding is zo ongeveer 3 aren groot, met links en rechts wat banken voor vermoelde grootouders en moeders. Rondom wat boompjes in een haag en in het midden wordt het gazon doorsneden met een kuierpad en een rozenlaag. Het gazon wordt voornamelijk gebruikt door hondenbaasjes om hun lievelingen hun behoeft te laten doen; het gras ziet er dan ook naar uit. Een parkje in miniatuur.

Naast dit pleintje ligt een strook grond, evenwijdig eraan, die ook aan de stad toebehoort en voorzien was als oprit voor een rij garages die er nooit gekomen is. Toch blijft die strook grond braak liggen. En ook naast het pleintje, aan een andere zijde ligt een tuin van ongeveer 2 are te koop bij notaris De Cooman (St.-Jakobsplein 7 te Leuven).

De dienst Speelruimte - een groep vrijwilligers en vrijgestelden van Ileso, Sokoio en Heiberg - organiseerde op dat pleintje op woensdag 3 oktober een spelnamiddag voor de kinderen uit de appartementenwijk. Onder-tussen werden ouders en kinderen gepolst naar mogelijkheden en problemen rond speel-ruimte in die wijk. En snel beslist over het te koop gestelde stukje grond kon worden genomen: als de stad dit aankoopt, is dat een uitstekende gelegenheid om de drie terreinen samen te voegen tot een bruikbaar speelplein.

In die zin drong de Dienst Speelruimte bij de stad aan op snelle akte. Ook gemeenteraadslid Sylvain Libert (GSP), die in de Ten Hovelaan woont, schreef een brief in die zin. Drie weken later, 31 oktober, kreeg de Dienst Speelruimte een brief van schepen Sprockeels, waarin stond dat de zaak

EEN SNELWEG DOOR HET BROEK IN WIJGMAAL?

Wie dacht dat men in Brabant (zoals overigens elders in Vlaanderen) wel stilaan verzeigd begint te raken aan autosnelwegen, heeft het mis. Altijd staan er plannemaakters klaar die nog wel ergens een stuk grond vinden waar mordicus een snelweg moet

Momenteel zijn de A2, Luumen-Rotselaar, en zijn verlengstuk, de Westelijke Omléiding rond Leuven, Rotselaar-Berem, in een gevorderdenstaat van uitvoering. Eenmaal deze verbinding verwezenlijkt (E39 - E5), zal aan een aantal oude verzuuchtingen ruimte volaan zijn : ontsluiting van het Hageland, verbinding Limburg-Brussel, ontsluiting van sekundaire wegen enz.

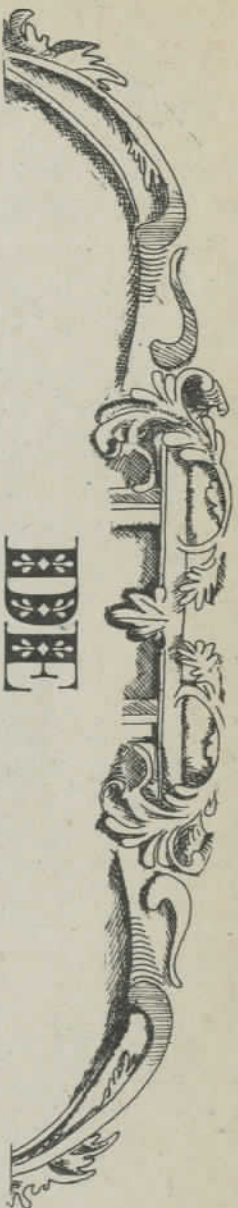
Desondanks bestaan er toch nog plannen om de A2 vanuit Rotselaar te verlengen naar de ring rond Mechelen te Hofstade. Officieel zijn deze plannen in de "koelkast" gestopt. Dat beliet evenwel niet dat het tracé op het leuven's gewestplan getekend staat en onbehouwd moet blijven.

Het autowegennet tussen Antwerpen en Brussel zou volgens het plan Mahol nabij Mechelen gesneden worden door een as Dendermonde-Rotselaar (Aarschot).

Verschillende instanties hebben zich voor de realisatie van dit plan (al of niet in gewijzigde vorm) uitgesproken : het ACV, de leuven'se Kamer voor Handel en Nijverheid, de G.O.M. van Vlaams Brabant enz. De motivering is gauw gevonden : "Het Hageland moet ontsloten worden naar Antwerpen" of nog "de steenweg Leuven-Mechelen is overbelast".

Erger is evenwel dat Openbare Werken deze verlenging ziet als een nieuwe oost-west-verbinding in ons land. Nu vaststaat dat een ander deel daarvan, de A39 (Dendermonde - Mechelen) zeker wordt aangelegd, is het maar al te duidelijk dat de verbinding

EEN SNELWEG DOOR HET BROEK IN WIJGMAAL?

DE

BELGISCHE

BOERENBOND

deel 2

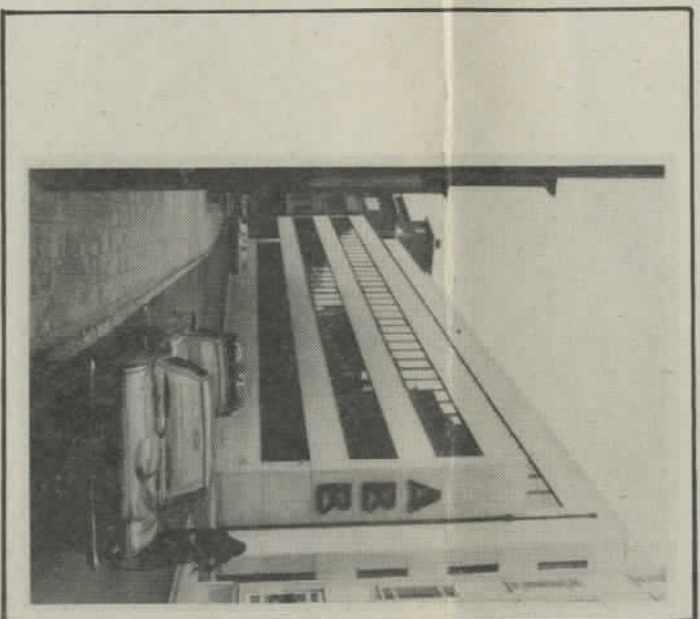

In het eerste deel (Dijlepaard nr.9/2de jaargang) schetsten wij de geschiedenis van de BB tot circa 1935. Het is niet mogelijk over een instelling als de Boerenbond in deze korte historische rubriek volledig te zijn. Over bepaalde perioden is tot heden nog te weinig gepubliceerd. Zo zou het ons bijv. interesseren om iets meer te vernemen over de bedrijvigheid en de houding van de BB tijdens de bezetting (1940-44). Wij zijn echter, zoals gezegd gedwongen ons te beperken tot de huidige situatie (d.w.z. die der zeventiger jaren) van de Boerenbond. Laten we dan even een paar takken van de huidige BB nader bekijken.

De economische afdelingen van de BB

De Cera (Rafelisenkassen) is de eerste privé-spaarkas van België. Inzake spaarfondsentrok de Cera einde 1973 52,593 miljard naar zich toe. In dat jaar verleende ze voor 8,8 miljard kredieten. 64% van de kredieten werden toen buiten de landbouw verleend. In 1971 bedroeg de kredietverlening binnen de landbouw nog 49%, in 73 nog 36%! Het boekjaar 1973 werd afgesloten met een nettowinst van 122 miljoen. Dat jaar werd o.a. belegd in de woningbouw (dit met staatswaarborg), in parastatale kredietinstellingen en in overheidsleningen. Met de gelden van de kleine spaarder (d.i. de werken de bevolking) heeft de BB de grootste privé-spaarkas van België uitgebouwd. De A.B.B. (=Assuranties van de BB) beoefent alle verzekeringsbranches zowel "op het land als in de stad". Tussen de Belgische verzekeringsmaatschappijen bekleedt de ABB de vijfde plaats wat de omvang van zijn activa betreft en de vierde plaats voor de premieomzet. Einde 1973 boekte de ABB iets minder dan 3 miljard premieomzet, dit is een verdriedubbeling sinds 1965. Vooral langs de ABB participeert de BB in verschillende sectoren van het economische leven. Zo vinden wij de beheerders en directeurs terug in de beheerraden van drie grote banken, de holding Almani, Carbochimique (meststoffen), Auxiliaire de Minoteries, Agfa-Gevaert, Welvaart... De A.V.V. (=Aan-en Verkoopvenootschap) is niet alleen fabrikant van veevoeders in haar eigen fabrieken, maar is ook groothandelaar en soms zelfs kleinhandelaar voor veevoerders, brood-en voedergranen, meststoffen, brandstoffen, zaden en benodigdheden, kortom diverse grondstoffen voor land- en tuinbouw. Voor de ontvangst van inlandse granen beschikt de AVV naast de opslag in de fabrieken nog over een gespreide opslagcapaciteit van nagenoeg 90.000 ton. Afdelingen van de AVV zijn o.a. Aves-pluimveeslachterij en N.V. Centralee (vleeshandel). In 1972 had de AVV een omzetcijfer van 8,2 miljard.

Begin 1973 telde ze 775 zaakvoerders in Vlaanderen en 92 in Wallonië. Deze enkele cijfers tonen aan dat de BB tot de grootste Belgische bedrijven moet gerekend worden. Hierbij dient nog aangestipt dat de BB langs het Algemeen Verbond van Coöperatieve Zuivelbedrijven alle coöperatieve zuivelfabrieken controleert. Tevens heeft de BB de controle over het Verbond van Coöperatieve Tuinbouwveilingen. In 1973 hadden deze veilingen een omzet van 5 miljard, dit is meer dan 80% van alle veilingen samen.

Nog enkele afdelingen van de BB

Er is nog eerst en vooral het Sociaal Verzekeringsfonds voor Zelfstandigen van de BB. Deze dienst is belast met de uitvoering van het sociaal statuut voor de zelfstandigen. Dit statuut omvat drie sectoren: de pensioenen, de gezinsprestaties en de ziekte- en invaliditeit. Dit fonds is het tweede grootste van België en telde in 1972: 81.754 aangeslotenen, meestal boeren. Bij wet worden de landbouwers als zelfstandigen verplicht bij één van de bestaande fondsen aan te sluiten en hun bijdrage te betalen. Ook hier zien vele landbouwers zich verplicht een deel van hun gelden "in bewaring" te geven (pensioenen) bij de BB. Voor informatie dienaangaande en hun belangenverdediging op dat vlak zijn zij volledig aangewezen op de BB. Ook voor de bedrijfsboekhouding zijn de boeren aangewezen op de diensten van de BB. SEFIBE (=Sekretariaat voor Fiskaliteit en Boekhouding van de BB) beleeft met de invoering van de BTW een echte doorbraak. In 1972 waren er al 5.000 aangeslotenen, waaronder zelfs verpleeginstellingen en C.O.O's (=Commissie van Openbare Onderstand, nu OCMW).

Maatschappelijk en cultureel werk

Vanuit de BB organisaties horen vele boeren steeds spreken over het "rijke ondernemerschap". Daardoor wordt het voor hen zeer moeilijk om in te zien dat de belangen van de arbeiders en van de grote meerderheid van de boeren eigenlijk gelijklopend zijn. Beider belangen zijn immers tegengesteld aan de belangen van het financierskapitaal. Vele boeren zitten immers in dezelfde situatie als de arbeiders: om in leven te blijven moeten ze hun arbeidskracht verkopen aan het financierskapitaal (o.m. langs kontraktproductie).

Tenslotte wordt voortdurend de eenheid van de boerenstand door de BB benadrukt. Ook hier gaat de Boerenbond voorbij aan de steeds groeiende tegenstelling tussen arme en rijke boeren. Het is de tegenstelling tussen de kleine groep boeren die op grote, goed gestructureerde en rendabele bedrijven zit en de grote groep boeren die op te kleine bedrijven zit. De rijke boeren verbinden zich met de BB en zetelen als "vertegenwoordigers" van "al" de boeren, bijv. als voorzitter of beheerder in bedrijfsraden, vakgroepen, bondsradaad, hoofdbestuur enz... In deze instellingen organiseren zij samen met de BB de "toekomst" van hun "lotgenoten" en zorgen zij eerst en vooral voor hun eigen profijt.

De voorlichting is het belangrijkste aspect van het maatschappelijk en cultureel werk van de BB. De Boerenbond meent zowel bij de boeren als bij de ganse plattelandsbevolking te kunnen tussenkomen op vele terreinen van het leven (dat was al zo van bij de oprichting van de BB). Langs haar organisaties tracht de BB enerzijds het denken van zijn leden in overeenstemming te brengen met de meest conservatieve ideeën van de burgerij en anderzijds hen te betrekken in zijn commerciële kringloop: ze worden nijvere spaarders bij de plaatselijke Rafelisenkas, kopers van de AVV-huishoudelijke producten en gelukkige vakantiegangers met Agri-reizen.

Bron: A. Jespers, Het financierskapitaal in de landbouw.

EEN SNELWEG DOOR HET BROEK IN WIJGMAAL?

vervolg van blz 10

redenen ze ook noemen, wellicht nog andere argumenten hebben en belangen die niet genoemd worden...

In ieder geval, deze voortschrijdende golf van betonwaan dient gestopt. De Volksuniejongeren van het arrondissement Leuven, die hierover reeds vorig jaar alarm sloegen, hebben na de recente berichten opnieuw de kat de bal aangebonden. In een persmededeling willen ze de bevolking tijdig waarschuwen voor dit dreigende gevaar en vragen zij hun mandatarissen in die zin tussen te komen in de gemeenteraden en het parlement.

Hopelijk wordt hun protest bijgetreden en zal de plaatselijke bevolking zich massaal verweren. Het succesvolle verzet in de A24-affaire in Limburg, en het feit dat men hier nog niet voor veldongingen feiten staat moeten een aansporing zijn om nu deze plannen te verijdelen. Als tijdig en massaal wordt geageerd houden we de bulldozers tegen: neen aan de A2 in midden-brabant!

DRIE WOONERVEN IN DE MUSSENBUURT?

vervolg van blz 1

Op het ogenblik is de planning van de her-
vormingen in de Mussenbuurt in handen van
drie diensten:

STABO: (studiedienst van de Boerenbond) on-
derzoekt hoe concreet de mogelijkheden on-
liggen voor 'verandering' in de Jozef II
straat; niet noodzakelijk in een woonerf.
Wie de opdracht aan dit studie bureau gaf is
niet duidelijk, vermoed wordt het kollege
van burgemeester en schepenen.

DE DIENST URBANISATIE werkt aan een her-
structureringsontwerp voor de Mussenstraat
en sprak zich uit voor een goed georganiseerde inspraak.

DE TECHNISCHE DIENST OPENBARE WERKEN wacht
op informatie van STABO en Urbanisatie om
een eigen ontwerp te kunnen uitwerken. Deze
dienst gelooft niet erg in inspraak aange-
zien uit ervaringen met Den Bruijl gebleken
is dat inspraak een onmogelijke zaak is.

Zo liggen de kaarten, zo staan de zaken.

Wie meent dat deze drie diensten onder één
hoedje spelen heeft het lelijk mis. Stabo
heeft opdracht gekregen een studie van de
huidige situatie te maken in de Jozef II
straat en de Nobelstraat. De Mussenstraat
telt voor hen niet mee, men wist zelfs niet
dat daar ook iets op til was. De dienst
Urbanisatie wist niet dat de technische
dienst en Stabo ook bij het ganse woonerf-
project betrokken waren. De uiteenlopende
visie i.v.m. inspraak ligt er niet om.

Het hoeft niet gezegd dat bij dit alles de
bewoners volledig miskend worden. Zij moeten
zelf bij de stad aankloppen op te vragen
hoever het staat en wat men bezigt is. Op een
vergadering door het buurtwerk belegd om
meer informatie van de stad te krijgen, ver-
schijnt niemand van de stadsdiensten. Sche-
pen Chops excuseerde zich schriftelijk.

Toen later aan stadsurbanist Eric Van Krie-
kinge gevraagd werd waarom hij niet opdaag-
de alhoewel hij uitgenodigd was, uitte hij
zijn verwondering over het feit dat Chops
hem niet mee geëkskuseerd had. Op de vraag
van het buurtwerk hoe het komt dat men niet
op de hoogte wordt gesteld van de stand van
zaken, gaf de sekretaris van Sprockeels,
schepen openbare werken, het volgende ant-
woord: "Het is normaal dat dit soort infor-
matie niet meer doorgeespeeld wordt. We heb-
ben slechte ervaringen in het verleden. In
den Bruijl hebben ze hun witte kalklijnen
nog niet uitgeveegd." Ondertussen zijn de drie
bovenvermelde diensten toch samengekomen.
Over de resultaten tast men in het donker.
1980 is immers het jaar van de stadsvernieu-
wing, niet van de inspraak.

Eind november werd in de Mussenstraat op de
plaats waar het buurtwerk een speelpleintje
gepland had, een muur gesloopt en een par-
king aangelegd voor appartementsbewoners in
de Tlensestraat. Toen het buurtwerk bij stads
urbanist Van Crieekinghe protest aantekende,
antwoordde deze dat de werken stilgelegd
waren. Nadat het buurtwerk opmerkte dat de
werken gewoon doorliepen, repliceerde Van
Crieekinghe dat er niets aan te verhelpen was
aangezien de sloopvergunning reeds drie jaar
geleden verleend was. Een woonerf is dus
toch geen verkeersarme buurt of straat!

In Nederland zegt men dat het belangrijkste
van het stadsvernieuwingsproces is dat men
kiest voor het inschakelen van de bewoners.
Sociale stadsvernieuwing is pas mogelijk als
de bewoners zich organiseren en ondersteuning
door deskundigen krijgen. Uit het voorgaan-
de mogen we besluiten dat men er hier in
leuven anders over denkt. De betrokken dien-
sten blijken zelf nauwelijks tot samenwer-
king te kunnen komen, laat staan dat ze
hierin ook nog de bewoners zouden betrekken.
Integendeel, de bewoners en het buurtwerk
worden ontmoedigd. Inspraak blijkt niet
nodig en slopen kan zonder meer. Dit is de
beste manier om bij de bewoners het vertrou-
wen in het buurtwerk en het geloof in het
zelf kunnen verzevenlijken van hun woonom-
geving te breken. Wil men tot werkelijke
resultaten komen dan moet er tussen opdracht
gever, uitvoerder en gebruiker (bewoner)
samen gehandeld, gedacht en gepland worden.
Dit kan allen als het buurthuis enkele uren
per week planbureau en inspraakhuis is voor
de buurt, naar opdrachtgever en studiebu-
reau toe.

Of de overheid met het woonerfproject Mus-
senbuurt alleen maar de bedoeling heeft de
betroffende straten een nieuw kleedje aan
te trekken en zich niet te bekommeren om
wat onder het kleed zit, is niet duidelijk.
Zeker is dat de architecturale restauratie
van de Mussenbuurt waardoor we zowel de
aanleg verstaan van het woonerf als de
sanering van de huizen, ook een sociale
impakt zal hebben.

De aanleg van een woonerf kent, onafgezien
van het feit of de aangrenzende huizen ge-
saneerd worden of niet, deze panden een
meewaarde toe. Dit betekent dat in de
toekomst zowel de huurprijzen als de ver-
kooprijzen van de huizen zullen stijgen.
Men woont immers niet meer in een krotten-
buurt, wel in een sjeke stadswijk. De men-
sen die er nu wonen, bejaarden en arbeiders
en ook studenten, zullen langzaam maar
zeker uitgedreven worden. Dit omdat ze de
huurprijzen niet meer zullen kunnen betalen.
Trouwens, wie zegt niet dat de huidige elge-
naars na de aanleg van het woonerf niet
massaal hun huizen zullen verkopen om de
meewaarde die de huizen gekregen hebben
in winst om te zetten.

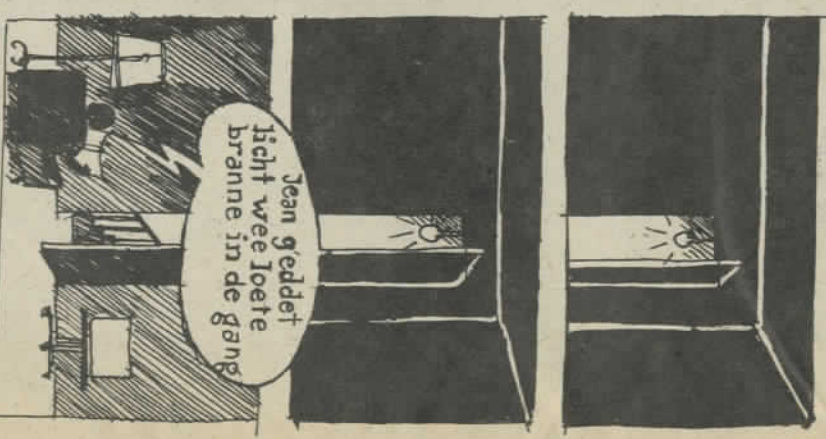
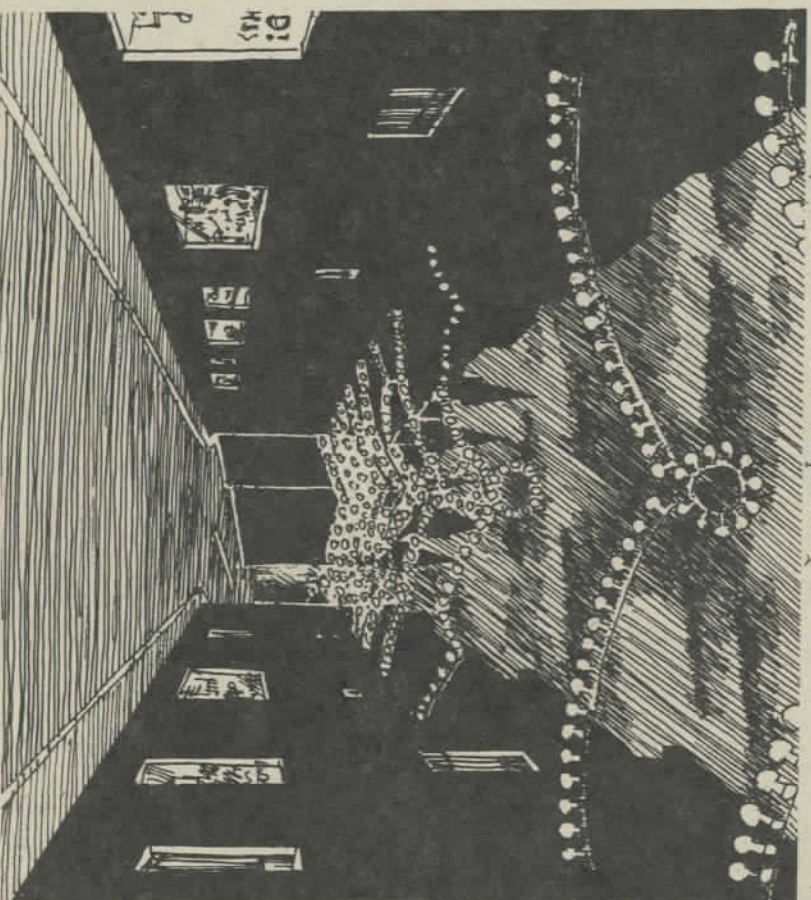
Dat dit alles niet uit de lucht gegrepen is
bewijst volgend voorbeeld. In juni '79 werd
een woning bestaande uit één kamer op het
gelijkvloers en één kamer op het eerste ver-
diep verkocht. De verkoopprijs was geschat
op 50.000 à 60.000. Tijdens de verkoop dreef
de notaris de prijs in de hoogte door de
verklaring dat de Mussenbuurt binnen onaf-
zienbare tijd de buurt bij uitstrek ging wor-
den waar het prettig was om wonen. De ver-
kooprijs steeg tot 200.000 frank. De elge-
naar weigerde te verkopen omdat hij 400.000
voor zijn woning wou.

In zulke gevallen moet de overheid voor een
duidelijk politiek beleid kiezen, ten voor-
dele van de mensen die er nu wonen. Welke
middelen staan er haar ter beschikking?

Om de speculatie tegen te gaan kan de over-
heid zoveel mogelijk woningen opkopen. Deze
opkopen en aan-schappelijke prijzen voor
sociaal minder bedeelde verhuren. Om een
woning in haar bereik te krijgen, kan men
deze krot laten verklaren en onteigenen. Dit

Info-leuven en de besparing!

ECONOMISCHE BESPARINGEN OP HET VERBRUK VAN ELECTRISCHE ENERGIE

Door het Ministerie van Economische Zaken werd met de
omzendbrief van 1.8.79 sommige beperkingen ingevoerd
op het verbruik van elektrische energie. Daaruit lichten wij
volgende punten:

1. Het is verboden elektrische energie te verbruiken voor
reclamedoeleinden tussen 21 u. en 9 u.
Hieronder wordt o.a. verstaan: alle verlichte reclame, de
verlichting van publiciteitsborden en uitsalampen...
Voor de reclame- en uithangborden werd volgende af-

kan vanzelfsprekend alleen met krotten, al-
hoewel de definitie 'krot' tamelijk breed
is (vgl. Kesselstraat). In normale omstandig-
heden vallen deze huizen ten prooi aan spe-
kulatie en kan de overheid door zelf de hui-
zen op te kopen alleen vermijden dat minder
bedeelde er het slachtoffer van zouden
worden. Maar de prijs dient dan betaald, en
de speculant wint.

Anderzijds kan de Nationale Maatschappij voor
huisvesting de huizen opkopen, maar dan moet
de verkoopprijs wel binnen de aankoopnormen
liggen van de NMH, wat bij speculatie zelden
het geval is. De gemeentelijke overheid zou
in die omstandigheden de som waarmee de aan-
koopnormen overschreden worden kunnen bij-
passen.

voor huurwoningen -meer dan de helft van de
woningen in en om de Mussenbuurt worden ver-
huurd- liggen de zaken heel wat moeilijker.
Voor woningen die door restauratie of door
aanleg van een woonerf plots een meewaarde
krijgen, lijkt het zeer moeilijk om een huur-
rem op te leggen. Afdoende weten in dat ver-
band bestaan er niet. Wel is er een wet die
de huurprijzen tot zes jaar na de door de ei-
genaar uitgevoerde restauratiewerken in be-
dwang houdt. Na die zes jaar wordt de huur-
der verondersteld meer geld te verdienen zo-
dat hij een verhoging van de huur wel kan
betalen. Om de bewoners van zulke huurhuizen
van uitdrijving te vrijwaren kan de stad na-
tuurlijk het verschil tussen de vroegere,
normale huurprijs en de ten gevolge van res-
tauratie en woonerfaanleg verhoogde huurprijs
bijpassen. Anderzijds kan men de bewoners
die omwille van huurprijsverhoging uitgedre-
ven worden voorrang verlenen bij het huren
van de woningen in de buurt die in het bezit
van de stad zijn of van Heuvelhof zijn. Het
buurtkomitee zou hierbij een controle fun-
ctie kunnen uitoefenen.

Ook bij dit alles is de overheid aan een
dringend gesprek met de bewoners toe. Als
men de gesprekken binnenskamers houdt en ver-
der doet zoals men bezig is dan is de Mussen-
buurt in het jaar 2000 de wijk waar de elite
uit de banlieu de loutere zijn tweede wonin-
gefe heeft.

wilking toegestaan:

- van 1 april tot 30 september: 21 u. wordt vervangen
door 24 u.
- van 1 oktober tot 31 maart: 21 u. wordt vervangen
door 22 u.
- 2. Het is verboden elektrische energie te gebruiken voor de
verlichting van prive- en openbare inrichtingen tussen
21 u. en 9 u.

Hieronder wordt o.a. verstaan: magazijnen, kantoren,
hotels, herbergen, scholen, zwembaden...
Uitzonderingen o.a.: openbare verlichting, de speciaal
aangebrachte verlichting ter gelegenheid van kermissen
en braderijen, de verlichting van woonhuizen en hun
bijgebouwen.
De verlichting is evenwel toegelaten in de mate waarin ze
noodzakelijk is.